

Säkkijärvi-Lavola-Viipurin matka kesällä 2016

Lavosen sukuseuran toinen Koti-Karjala matka toteutui 18.-19.6.2016. Säkkijärvellä jakaannuimme kahteen ryhmään ja meidän isomman osallistujajoukon koonnut ryhmämme suuntasi Lavolan kylään. Meidän ryhmämme matkasi kahdessa ajoneuvossa: paikallisessa koulubussissa ja loput tila-autossa. Alkuosan tiet olivat vielä hyvässä kunnossa, alkuun jopa ensin päällystettyjä. Viimeinen osuus oli sitten jo aikamoista pikkutietä, joka kuluneen viikon vesisateiden seurauksena oli täynnä suuria vesilätäköitä ja monttuja. Paikoin bussimme kallisteli puolelta toiselle. Puolakan matkatoimisto oli järjestänyt meille asiantuntevan oppaan, joka matkasi vielä kolmannessa ns. turva-autossa edellä tarkkaillen tien kuntoa. Matkareittimme kulki mm??? kylän kautta.

Noin paria kilometriä ennen Lavolan kylään johtoautossa todettiin, että pikkubussimme ei pysty jatkamaan pidemmälle, vaan ainoa vaihtoehto päästä Lavolan kylään oli jalkautua kävelemään. Sää oli tuulinen ja osin sateinen, mutta ei siinä vaiheessa vielä mitenkään mahdotonta sadetta kuitenkaan. Osalla meistä oli jonkinlaisia karttoja ja osa seurasi reittiä myös kännykän karttojen avulla. Marssimme reipasta vauhtia tietä pitkin eteenpäin ja aiemmin useamman kerran paikalla käyneet vakuuttelivat toisille, että olemme kyllä oikealla tiellä. Itse en olisi osannut arvioida sen paremmin suuntia kuin paikkojakaan. Olen käynyt yhden kerran Lavolassa, mutta siitä on jo yli 25 vuotta aikaa.

Luotimme siihen, että tunnistamme joka tapauksessa Lavolan kylän vanhan kivisillan ja näinhän siinä sitten kävikin: heti sillalle päästyämme tajusimme missä kohdin kylää olemme. Meillä oli apuna piirrettyjä karttoja, josta pystyi hyvin hahmottamaan talojen paikat sillalta katsoen. Vilajoki virstasi vuolaana sillan alla ja silta oli vielä kohtuullisen hyvässä kunnossa. Perinteitä noudattaen jotkut meistä kävivät joessa uimassakin.

Oman perheemme tavoitteena oli erityisesti löytää Uudenkartanon talon paikka, jonka sitten sillalta takaisin kylään päin nousten aika helposti löysimme. Meitä oli Mylly-Heikin pojanpojan Erkin lapsia mukana kolme sisarusta ja yhden sisaren kaksi lasta, jotka tätä paikkaa erityisesti haimme. Löydettyämme Uudenkartanon kivijalan sekä vanhan omenapuun viivähdimme hetken paikalla eväitä ja kuohujuomaa nauttien. Meitä kävi siinä muutkin matkalaiset tervehtimässä ja toivottelimme heidät tervetulleeksi Uudenkartanon taloon – vaikkakin vain kivijalan äärelle.

Kaikki hakivat omien perheidensä kotitalojen paikkoja ja kivijalkoja ja valtaosa ne löysikin. Toiset jatkoivat vielä kauemmas sähkölaitokselle ja muihin kauempana oleviin paikkoihin, mutta meidän perheen osalta tavoite oli saavutettu ja lähdimme aika pian kävelemään takaisin autoille. Vesisade ja tuuli olivat melkoiset takaisin päin mennessä, mutta ei se menoa haitannut. Matka takaisin autoille tuntuikin paljon lyhyemmältä ja aika pian olimme sitten koulubussissamme kuivattelemassa.

Kun pääsimme takaisin Säkkijärvelle, maistuiivat muiden retkeläisten ja bussinkuljettajan valmistelemaat ja tarjoilemat kahvit ja paistetut makkarat todella hyviltä. Olo oli kuin suuremmankin urheilusuorituksen jälkeen.